

Barre tocht

Het lijkt nauwelijks een paar dagen geleden dat wij hier waren met het motorschip van vrienden. Toen was het hoogzomer en leek het drukke Prinses Margrietkanaal het domein te zijn van de pleziervaart. Eigenlijk wilden we die dag via het altijd gezellige Lemmer naar het IJsselmeer varen, maar al ruimschoots voor we die plaats bereikten dobberden we in een file voor de eerste brug. Onze schipper schudde zijn hoofd, wendde de steven en koerste aan op de grote schutsluis. Een goede beslissing. Niet veel later tjompten we golfjes pikkend over het IJsselmeer.

JACK MOLENAAR

Nu liggen we opnieuw in de sluis. De winterse kou strekt zijn tentakels inmiddels echter langzaam maar zeker uit over het land en een opstekende wind laat de golven krullen. We kruipen dieper in de kraag van onze jas en turen verlangend naar het waterpeil. Minuten kruipen voorbij, maar dan komt er opeens beweging in de massieve sluisdeuren. Het licht springt op groen en onze schipper start de motoren. Langzaam kruipen we langs een paar beroepsschepen naar open water. We varen mee op een No Limit 1510 die ons in Medemblik zal afleveren. Het is een imponerend schip, met zijn enorme tubes en het uiterlijk van een onverzettelijke reddingsboot. Als we open water bereiken, drukt de schipper langzaam de gashendels naar voren. Er gaat een siddering door het schip als de grote motoren tot leven komen en de romp moeiteloos over de golven laten vliegen. Het water stuift als fijne nevel langs de ramen, terwijl wij behaaglijk van onze koffie genieten. De grijze lucht kleurt boven de horizon zacht oranje en toont ons het verre afscheid van de zon. Nog even en de avond valt. Veel eerder dan ons lief is komt Medemblik in zicht. We zuchten en wendden onze blik nog een laatste keer om naar het spoor van onze hekgolven. Wat een barre tocht had moeten zijn, is dankzij dit bijzondere schip een onvergetelijke ervaring geworden. **M**